

[Indenrigsministeren.]

Jeg gør udtrykkeligt opmærksom paa, at den Dispensationsmyndighed, der er givet Ministeriet, i hvert Tilfælde giver *Mulighed* for at imødekomme disse Ønsker, hvor det maa skønnes berettiget.

Til det ærede Medlem skal jeg endnu blot sige, at det er jo rigtigt, at dette Lovforslag i Modsætning til det, der forelaa i 1927—28, for saa vidt giver en negativ Bestemmelse vedrørende Giftflasker. Man siger nemlig nu, at Gifte maa ikke udleveres i Flasker af den og den Art, medens man i 1927—28 sagde: disse Gifte *skal* udleveres i Flasker af den og den Art. Det er ganske rigtigt, men jeg gør dog det ærede Medlem opmærksom paa — dette siger jeg ogsaa i Anledning af Udtalelser, der er fremsat af andre ærede Medlemmer —, at den nu foreslaaede Bestemmelse er affattet saaledes, at den Bemyndigelse, der gives Indenrigsministeren, ikke strækker sig til, at han kan paabyde 6-kantede Flasker for Fremtiden. Med andre Ord, saaledes som det foreliggende Lovforslag er formet, er Problemet med de 6-kantede Flasker taget ud.

I øvrigt vil jeg gerne sige til det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen), at det ærede Medlem sikkert vil være ganske klar over, at den store Bemyndigelse, der i Henhold til dette Lovforslag gives Indenrigsministeren, ikke er en Bemyndigelse, som der er nogen særlig Fornøjelse ved at have, men den er givet ud fra det almindelige praktiske Synspunkt, at det vist vil være rigtigt, at Bestemmelserne har en saa elastisk Karakter, at de kan ændres, efterhaanden som Erfaringen paa det ene eller det andet Omraade viser, at de bør ændres, og at dette saa kan ske, uden at man hver Gang behøver at gaa til Lovgivningsmagten.

Vedrørende dette Punkt udtalte det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), at han fandt ikke, der egentlig var nogen bestemt Plan for, hvor saadan Bemyndigelse er givet. Nej, jeg kan ikke sige, der er anden Plan end den, der ligger i, at der skal skønnes over, paa hvilke Punkter det er rimeligt, at Bestemmelserne bør være elastiske, fordi man maa forudse, at Udviklingen kan føre med sig, at de maa ændres fra Tid til anden.

I Anledning af det ærede 10de Medlem for 2den Kreds' (H. P. Jensen) Bemærkning vedrørende Bestemmelsen i § 1 angaaende Sønderjylland vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at denne Bestemmelse er af den Art Bestemmelser, der ophæver sig selv, idet den særlige Ret, der er givet dernede, kun gælder for dem, som havde denne Ret ved Genforeningen.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds havde Betænkelighed ved, at der i § 5, 1ste Stykke, ikke blot staaer „Insekter“, men ogsaa: „samt andre Dyr“. Ja, det er jo ogsaa af den Slags Ting, man kan tale om, men jeg gør dog opmærksom paa, at der staaer: „samt andre Dyr, som er skadelige for Have- og Landbruget“.

Endvidere vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at naar man i Straffeparagraffen ikke har medtaget Maksimumsbøden, som stod i det tidligere Lovforslag, skyldes det simpelt hen, at der siden den Tid er vedtaget en ny Straffelov, og herefter kan man ikke rundt omkring i Speciallove fastsætte Maksimumsbøder — men nok Minimumsbøder —, fordi en Bødes Størrelse efter den nye Straffelovs Principper skal afpasses efter den paagældendes økonomiske Evne. Det ærede Medlem fremsatte forskellige andre tekniske Indvendinger, alle sammen paa Punkter, hvor jeg tror, man forholdsvis let kan komme til Enighed i et Udvalg.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) spurgte, hvilke Personer eller Virksomheder der særlig var tænkt paa med den Dispensationsmyndighed, der gives Indenrigsministeren i §§ 2 og 3. Noget ganske bestemt er der ikke tænkt paa i denne Forbindelse. Der er foreslaaet denne almindelige Affattelse, for at man ikke skulde være saa stærkt bundet til, at det skulde være Virksomheder af en ganske bestemt Karakter, hvis i øvrigt alt talte for at give Dispensation.

Det ærede Medlem var ved at sammenholde forskellige Bestemmelser i §§ 2 og 3 kommet til det Resultat, at han, hvis han f. Eks. søgte om Dispensation i Ministeriet og fik Afslag, kunde tage Grossererborgerskab. Det ærede Medlem føjede til, at han maaske dog ikke fik Afslag, fordi han var Rigsdagsmand. Maa jeg først gøre den Bemærkning, at et dansk sagligt Ministerium jo aldrig vilde give Dispensation, blot fordi Ansøgeren var Rigsdagsmand. Nej, hvis det ærede Medlem fik en saadan Dispensation, vilde det selvfølgelig være paa Grund af hans store Kyndighed og den Ansvarsfølelse, som det ærede Medlem overfor saadanne Ting vilde være i Besiddelse af. Men det er kun en indskudt Bemærkning. Om selve Sagen vil jeg sige, at det ganske vist er rigtigt, at det ærede Medlem kunde komme udenom Ministeriet ved at tage Grossererborgerskab; men der er dog det at bemærke, at Grossererborgerskab i Almindelighed omfatter Handel med større Kvanta, og vi ved, at Grossererborgerskabet i dette